

meldte os ud af forhandlingerne om at forringe dagpengesystemet, og vi meldte os ud af forhandlingerne om at forringe boligstøtten, det, som vi i dag entydigt kalder et forligsbud.

Skulle vi have siddet og forhandlet om det? Okay, så kan man sige, at det ikke havde været et forligsbud, hvis vi selv var gået med, men det ville vi altså ikke. Vi gik imod de åbenlyse forringelser, der blev lagt på bordet foran os, men sagde samtidig til regeringen: Kom med noget andet, så skal vi gerne forhandle. Det er jo ikke at vandre ud, det er bare at stille nogle betingelser for, hvad vi vil være med til.

En nedsættelse af selskabsskatten: Ja, det er fuldstændig rigtigt, at det forhandlede vi om i pinsepakken, og jeg beklager sådan set meget, at vi ikke kunne opnå flertal for det, som vi foreslog, nemlig en nedsættelse af selskabsskatten, der var fuldt finansieret. Det var vores krav, og det tror jeg vi kunne være blevet enige om.

Desværre skete det ikke. Det koster sådan set landets skatteydere et par milliarder eller tre. Det er vi meget kede af, men det er jo ikke noget godt forsvar for det, der sker nu, nemlig at Danmark erklæres som et internationalt skattely af de store revisionsfirmaer. Forsiden af Børsen: Danmark som skattely. Danmark er nu på vej til at blive som en Bahamaø på selskabsskattens område.

Jeg vil gøre opmærksom på, at finansministeren, før aftalen blev indgået med V og K, skarpt afviste ufinansierede erhvervsskatteløstelser i det omfang, vi ser nu, fordi det var skadeligt for økonomien. Der var ikke på noget tidspunkt noget argument som det, vi hører her, om, at det skulle være særlig godt for beskæftigelsen at gøre det i den stil, som det sker i nu.

Så skal jeg bare sige, at det er rigtigt, at det ikke bare var boligstøtten, der var diskussion om i den afsluttende fase af valgkampen; det var også et forslag fra Lejelovskommissionen om at ændre beregningen af huslejerne, hvilket indbefattede voldsomme huslejestigninger. Den del er man ikke kommet med endnu. Der står jo i regeringsgrundlaget – jeg savner ord, og jeg har heller ikke flere.

Formanden:

Hr. Kim Behnke som ordfører.

Kim Behnke (FP):

På det tidspunkt, hvor finansministeren fremsatte det forslag til finanslov, som nu går til en-

delig afstemning i dag, nemlig tilbage i august måned, beskrev finansministeren det på følgende måde: »Vi vil vise rettidig omhu, så tempoet i dansk økonomi er holdbart, så arbejdsmarkedet kan følge med og betalingsbalancen forbliver positiv.«

Der gik ikke ret lang tid, så blev der draget tvivl om, hvorvidt betalingsbalancen nu kunne holdes så positiv, og det foranledigede finansministeren til den 11. september at sige: »Jeg forventer, at betalingsbalancen i andet halvår af 1998 vil bevæge sig tilbage på sporet.«

For at der nu ikke skal herske nogen tvivl om, at det var en samlet regering, der havde det synspunkt, fik økonomiministerens samme dag, den 11. september, formuleret følgende: »Regeringen fastholder sit løfte om, at betalingsbalancen for 1998 vil få et overskud på 1 mia. kr., selv om det første halvår gav et minus på 6,7 mia. kr.«

Det var tilbage i henholdsvis august og september måned. Siden er dage blevet til uger og uger blevet til måneder. Finansloven er nu i dag til endelig behandling, og her kan vi konstatere, at hverken finansministerens eller økonomiministerens forventninger til betalingsbalancen overhovedet er sket fyldest, snarere tværtimod. I dag har vi dokumentation for, at året ender med et underskud på i hvert fald 14 mia. kr. Det er et problem.

Det er et problem, fordi det faldende betalingsbalanceoverskud, som nu er blevet til et underskud, er udtryk for, at der er problemer med den danske eksport. De vigtige eksporterhverv, hvad enten det er landbrug, industri eller andre områder, mister i øjeblikket markedsandele.

Så kan Folketinget vælge at låne sig tilbage og have travlt med at holde juleferie, eller Folketinget kan gå ind og sige: Hvad gør vi så? Hvilke muligheder har vi for at sikre eksporterhvervene, så de genvinder markeder?

Det vigtigste og væsentligste bidrag til det er, at omkostningerne bliver bragt ned, og her kan vi kigge lidt i finanslovaftalen. Bevares, man sænker erhvervsskatterne fra de nuværende 34 pct. til 32 pct., men det er jo en overordentlig beskedent reduktion, ikke mindst i betragtning af, at ambitionen for både regeringen og flere partier tilbage i juni måned i år var, at erhvervsskatterne skulle sænkes til 26 pct., sådan at vi kom på niveau med resten af Europa.

I mellemtiden er der sket det, at betalingsbalancen er blevet forværret, og at vores virk-